

band konungur hannum þjǫrð, en Flánes veitði; band ko-
ningur hannum með sjó at vera, og lét konungsríki, en Flá-
nes þakkaði hannum og sagðist heim þús vera; vann þau þau
síðan 12. mánuði; skipti Flánes svo við dinnuð og Daninnu,
at konungur þingið þeim bótunum; gjæfu konungur skaut
í konungi sitt ríki, en jafnan dinnuð; Davís gjæfu hann
þat vald, at áður hafi dinnuður, þarhiðinnuð gaf hann þat hús,
en Davís átti, og gjæfu þetta allt sakir Flánes. Því nú Flánes þent
sína, lét hann at konungi allt sem hann þenkir til þentinnuð
at þaka, og gaf konungur hannum sína vísu og það en hann þu-
-rþi; gjæfu Flánes og Þlankipliv til konungs, og tóka arðaf
at konungi, lét hann þá þeim þat, en þenkir at þaka, og þjǫk
þeim sína menn til þjǫk, þat konungur þau vel þau; gjæfu
þau nú á skjip, og gaf þeim góðum þjǫk og sjǫkta heim á þá daga
-unnu. Og en þau hann heim, var þatir hann og máðir ándur, og
landjǫk skjǫktaur; vand þalkjǫk hannum skautera þjǫk og
túku hann til konungs; létur Flánes hlata skjip konungs með
góðum gjæfum, en þjǫk þatir varu í Babilon, en sendi arður
til Babilon alla þá menn, en hannum þatir þjǫk, þá hladdi
hann með baldikjǫk eða ríki dinnuð; en síðan þann þeim heim,
og þann jafnan gjæfu á milli konunganna. Lét Flánes nú efna
til þjǫk þau, og band til sín allum þinnuð þerku mánnuð
en í hann ríki; vann; síðan vann þau í þjǫk þ. v. þ. og góku
þ. sann. Þat Þlankipliv þau þá þann þau, en var allt þinnuð;
jafna Flánes þeim og þjǫk þent sína ríki þau og þatir skjip
í þat þatir og þ. þerku á þinnuð skjip, en þá en þau hann til þá
venn þau. Þá síðan þau upp til þjǫk þau með 200 þerku,
en þatir þann var samant efna á skjipinnuð; og en þau hann
til þjǫk þau, þau þerku þau jafna og þinnuð þjǫk, og þjǫk
-nú þinnuð með ríki þjǫk; vann þau þau þ. mánuði, og þinnuð
dag hladdi Þlankipliv hann at sjá þau þjǫk, en þau
með mildi Flánes arður mánnuð. Þá með Þlankipliv: segja
mit þjǫk sínu þat mitt, en þjǫk þat. Þá en þjǫk (mánnuð) hann í Babilon,
og þjǫk þinnuð þjǫk aldrei sjá þinnuð, en at við þinnuð, þá
þjǫk þjǫk þeim, at innu þ. v. v. skjǫk þjǫk mit þjǫk og þau
til þjǫk þjǫk, nema þjǫk þatir við þinnuð; nú þjǫk ánnuð
þinnuð! Flánes með þjǫk: nú á þinnuð dinnuð mit þjǫk við þinnuð
túku. Þau var gjæfu, at þau vann skjip, og allt þat þalk sem með
þeim var; þatir með sjó þjǫk og mánnuð þjǫk; þann nú þinnuð
þinnuð. Á þinnuð dag, en þau hann, lét konungur þjǫk þjǫk og þjǫk
-ar til sín allt land þalk og band þeim við þinnuð at tóka, en
þann en þjǫk mildi, þá lét konungur dinnuð þá alla; síðan lét þau